

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcu Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

La

Abonament lunar pentru Decembrie st. vechiu invitat

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Duplicitatea lor.

(m.) În ședințele din 4 și 5. l. c. ale dietei maghiare earăși a eșit la iveală „tradiționala loialitate” sau duplicitatea istorică — cum voiți — a nației maghiare, dat fiind, că deputații dietali sunt reprezentanții acestei nații, precum îi erau odinioară „karok și rendek”, alcătuite din „nemeség-ul de pe vremuri.

În ședința din 4 l. c. a răspuns prim-ministrul Széll la interpelația deputatului Barabás, făcută în chestia faimosului „hier”. Răspunsul lui Széll, a culminat în acolo, că rezerviști, cari la controlă, la apelul nominal n'au răspuns cu „hier” au fost pedepsiți din punctul de vedere al disciplinei militare. Cum interpellantul n'a fost mulțumit cu răspunsul, a replicat și, în vorbirea sa a luat la critică faptele Împăratului-Rege, accentuând, că Capul statului nu arată bunăvoință în acolo, că rezerviști, cari la controlă, la apelul nominal n'au răspuns cu „hier” au fost pedepsiți din punctul de vedere al disciplinei militare. Cum interpellantul n'a fost mulțumit cu răspunsul, a replicat și, în vorbirea sa a luat la critică faptele Împăratului-Rege, accentuând, că Capul statului nu arată bunăvoință în acolo, că rezerviști, cari la controlă, la apelul nominal n'au răspuns cu „hier” au fost pedepsiți din punctul de vedere al disciplinei militare.

„Trebuie să constat cu durere, — a zis Barabás, — că chiar față de acea izbire de copil, uriașă și iresistibilă, — ce o are națiunea față de Regele, față de domnitorul său, noi nu suntem împărțăriști nici-o dată de bunăvoință și iubirea inimii de părinte.”

Astfel s'a exprimat Barabás și ședința s'a continuat mai departe fără incidente.

În ziua următoare însă, la începutul ședinței, presidentul dietei „și-a” finit de datorință a-l îndruma la ordine, din motiv că „cuvintele lui Barabás despre sentimentele Regelui se contrariază cu loialitatea națiunii și cu adevărul istoric”. Totodată s'a scusat, că n'a îndrumat la ordine pe Barabás în ședința anterioară, zicând că în sgomot, n'a auzit apriat cum s'a exprimat acela.

Dacă cuvintele lui Barabás n'au provocat nici baremi resens la „loialii” părinți ai patriei, cu atât mai mare vifor a produs procedura presidentului. „I-s'a zis, că nu are loc îndrumarea la ordine și dacă totuși s'a făcut, a trebuit să se facă atunci îndată, ear' nu a doua zi, când începe bănuiala, că s'ar fi făcut la poruncă, dată poate chiar din Viena.

Au vorbit la chestie, afară de Széll și Berzevicz, opoziționali Komjáthy, Polonyi și Barta Ödön și Madarász.

Komjáthy a constatat mai întâiu, că presidentul a putut auzi cuvintele lui Barabás, de oare-ce n'a fost nici un sgomot și dacă cu toate acestea numai a doua zi l'a îndrumat la ordine, se vede că a făcut-o la un ordin mai înalt.

Barta află, că Barabás a fost prea blând, prea moderat în expresiunile sale, ear' mai pe șleau decât toți a spus-o Polonyi.

„Națiunea — a zis acesta — se află față în față cu acte politice, cari s'au făcut la voința Regelui și apasă greu pe umerii națiunii. Voința Regelui a împedecat independența vamală și înființarea băncei naționale.”

Deci — zice mai departe Polonyi — Barabás a avut dreptate să afirme, că iubirea ferbinte a națiunii nu e apreciată îndestul la Coroană. Dacă pentru aceasta au fost reprobate cuvintele acelui, „vom fi” — zice el — cu atât mai asupri în expresiuni, ca să fim vrednici de reprobare.”

În fine Polonyi e de părere, că presidentul se nu-și retragă acum cuvintele reprobatoare, dar deputații tacite se cadă de acord, ca în viitor pentru astfel de lucruri nimenea să nu fie îndrumat la ordine...

Aceasta e fabula din dieta maghiară și trebuie să știm, că multe fabule se fac aici, din cari lumea și cercurile interesate pot trage învățătură.

Fabula cea mai nouă, schițată mai sus, ne arată, că Maghiarii cari se declară de loiali până la scărba față de tron, sunt gata să devie rebeli — acum cu cuvântul, la 1848 cu sabia — îndată ce nu li-se face ceva pe voe. Și ne arată mai departe duplicitatea maghiară, că o parte a deputaților se revoaltă contra Vienei, ear' cealaltă o apără — din „kutya kötelesség”, întocmai cum făceau odinioară înaintașii reprezentanților de azi, când decurgea lupta între Turci și Austriaci.

La ori-ce cas fabula e instructivă cu deosebire pentru Viena, ear' noi am remarcat-o pentru a cunoaște și din acest cas sentimentul „nobilei” vițe maghiare.

Sibiu, 8 Dec. n.

Din Austria. Poziția guvernului austriac e zguduită și după-cum se telegrafează dela Viena, contele Clary își va da în curând demisiunea. Misiunea cu care a fost încredințat, nu „și-o poate împlini, și așa trebuie să-și cedeze locul unui om nou, care poate va fi mai cu noroc în întreprinderile sale politice. Situația e astăzi de așa, că alta nu poate să urmeze, decât un guvern nou, dizolvarea parlamentului, și punerea de nou în funcțiune a paragrafului 14 din constituție. Cu ajutorul paragrafului 14 se va face deci promulgarea legilor referitoare la pact și la cuotă. Se va face însă și o mică schimbare. Cuota se va stabili numai pe un an, din partea Monarchului, probabil în felul cum au stabilit-o comisiunile, — pentru-că pe timp mai lung o pot stabili numai — parlamentele.

Din parlament. Kossuthiștii continuă a face opoziție cuotei. Ieri a vorbit în dietă Jusz Gyula, protestând în contra urcării cuotei, fiindcă ea însemnează ruina Ungariei. Cetește vorbirii tuturor corifeilor din partidul guvernamental, cari înainte de alegeri „și-au dat cuvântul în fața alegătorilor lor, că nu vor vota nici o urcare de cuotă. Dacă toți „și-ar împlini acum cuvântul dat, cuota n'ar întruși majoritatea. Se provoacă la Falk; ear' deputatul Rakovsky îl întrerupe cu cuvintele: „Falk n'a avut nici-o dată nici nume, nici caracter!” Presidentul îndrumă apoi Rakovsky la ordine. Vorbestea pei Matkovsky, pentru primirea cuotei, ear' după el Rakovsky declară, că nu a avut intențiunea să se atingă de caracterul privat al lui Falk. Emoționat se scoală acum Falk și declară incidentul de închis. N'ar fi crezut ca acum, la bătrânețe, să-și impute cineva lipsă de caracter. Mai vorbesc kossuthiștii Benyovsky și Polczner și ședința e terminată. Proxima ședință va fi mâine, Sâmbătă, când va vorbi prim-ministrul Széll.

Jeszenszky — rediuous! Ce-lebrul Jeszenszky Sándor, cavalier al ordinului „Coroana României” și fost șef al destăinșatei secții de naționalități de pe lângă presidenția guvernului maghiar, e pus de nou în serviciu „cabinetului negru”. A fost acum de curând împărțit de serviciu în ministerul de interne, unde va lucra, nu ca șef, ci ca subaltern, în secția condusă de consilierul ministrului Sétley Sándor. Și cum secția aceasta e secția poliției secrete, dl Jeszenszky

a fost redat vechii sale meserii, de a spiona, și de a țese intrigi în contra naționalităților nemaghiare din patrie. De aceea: trăiască „era nouă!”

Propunerea lui Fuchs. Propunerea președintelui reichsrath-ului austriac, Dr. Fuchs, făcută în interesul stabilirii unei înțelegeri între Cehi și Germani, era de următorul conținut: „Reichsrath-ul are să aleagă în decurs de opt zile o comisiune parlamentară, care va examina toate proiectele referitoare la regularea raporturilor de limbă și naționale, ear' în decurs de șase săptămâni va elabora un proiect de lege, corăspunzător, despre ce va face raport reichsrath-ului. Dacă comisiunea aceasta și parlamentul n'ar rezolva problema în decurs de patru luni, și legea despre limbi n'ar fi votată, se îndatorează ministrul de interne și ministrul de justiție, ca prin ordonanțe speciale se câștige valoare pe seama limbei ceh de stat, în districtele locuite de Cehi. În cas că propunerea aceasta se primește, obstrucția parlamentară se sistează și se votează necesitățile de stat.” Am anunțat ieri, că propunerea nu s'a primit și așa întreaga încercare de a se face pace a căzut în baltă.

Destăinuiri.

„Budapesti Hirlap” face destăinuirea în numărul său de azi, că pe vremea, când după căderea guvernului Szapáry, Monarchului „i-s'a recomandat Wekerle de șef al cabinetului maghiar, — mai mulți politicieni maghiari au fost consultați din partea Monarchului asupra situațiunii, și vederile schimbate cu ei au fost cam următoarele:

— „Spune-mi, te rog, mă poți asigura că Wekerle va fi în stare să reziste cu destulă putere teoriei de desvoltare națională a lui Apponyi?”

Răspunsul tuturor politicianilor maghiari era, că Wekerle dispune și de voință și de putere destulă pentru a o face aceasta. Unul dintre ei a răspuns Monarchului:

— „Trebuie să o facă! Wekerle posedă o seducătoare facultate de acoodare. Rivnește la succese politice, pe cari le ajunge mai ușor pe terenul financiar. De aceea, pe terenul de drept public te poți înțelege cu el, dacă îi dai mână liberă pe terenul financiar.”

Monarchul încheia de regulă audiența cam astfel:

— „Pentru-că, vedeți, eu am multe necazuri aici. Din o mie de părți trag de imperiul meu. D-voastre aveți numai o Croație, eu am zece. Dacă d-voastre rupeți o frunză din învoiala dela 1867 (dualismul), Croația rupe alta. Dar' la mine, în Austria, se rup și se nimicesc zece deodată. Și atunci nu pot guvernarea decât numai în mod absolut aici, ear' la d-voastre cu o constituție și libertate în luptă; ne-au oprit, atunci pe când ei milioane cheltuese pentru monumentele eroilor lor, pentru Kossuth, care îndrăznit-a să lupte contra aceluiași „tron”.

N'a fost de ajuns!

Ei vreau totul. Ne confiscă până și cruceații nostri — menți pentru a ridica o peatră în amintirea eroului, care s'a jertfit pentru libertate. Și de comit crima aceasta, o comit în numele „legei”.

Nu se poate! Așa sună dreptatea?! În numele dreptății, tineri români, uniți-vă glasurile voastre, protestați în fața lumii contra noului atac.

Nu stați nepăsători! Nu veți zguduiți voi în tot sufletul vostru — voi, cari ajunsați să auziți cum Iancu — bravul erou al Moților — este numit bandit!?

Tinerimea noastră pentru — memoria lui Iancu.

Ca întotdeauna, și acum, în această gravă chestiune, provocată la tribunalul din Alba-Iulia, tinerimea a simțit și resimțit mai puternic decât toți indignarea ce clo-cote în inimile românești.

Această indignare tinerimea „și-o va manifesta în mod demn de ea și de memoria marelui erou insultat de un mititeluț îngâmfat.

„Apelul”, ce primim din Cluj, este numai un signal al manifestățiunii ce tinerimea va face.

După-cum suntem informați, se va da un alarm întregei tinerimi, ca să-și arete revolta sufletească, provocată de procurorul unguresc, și să pretindă satisfacție pentru atacul ce s'a făcut asupra memoriei celui mai sublim erou, cum și asupra celor mai sfinte sentimente ale întreg poporului românesc.

Sântem siguri, că glasul tinerimei noastre va afla și acum, ca întotdeauna, echou larg de aprobare în siml poporului nostru.

Este o datorie de onoare de care tinerimea română caută a se achita cu vrednicie.

Apel la tinerime.

Când șovinismul unguresc din nou „și-a îndreptat ascuțitul contra Româ-nismului;

când în așa poreclita „lege, drept și dreptate” încă o pagină neagră se umple în cartea suferințelor poporului român de sub regimul unguresc;

când am ajuns acel timp, la sfârșitul veacului al XIX. ca să vedem idealul tinerimei pângărit în cel mai infam mod — pângărit chiar de pe băncile unui tribunal, unde ar trebui legea, dreptul și dreptatea să se respecte;

când figura cea mai mare a a Românilor subjugăți — Iancu, „eraul munților” este numit „cap de bandiți”;

atunci, noi tineri români, fiii poporului românesc, să tăcem?

Nu!

N'a fost de ajuns, că ne-a oprit a ridica măcar o peatră în amintirea aceluui erou, care inspirat de sfânta libertate și fidel „înaltului tron”, intrat-a în luptă; ne-au oprit, atunci pe când ei milioane cheltuese pentru monumentele eroilor lor, pentru Kossuth, care îndrăznit-a să lupte contra aceluiași „tron”.

N'a fost de ajuns!

Ei vreau totul. Ne confiscă până și cruceații nostri — menți pentru a ridica o peatră în amintirea eroului, care s'a jertfit pentru libertate. Și de comit crima aceasta, o comit în numele „legei”.

Nu se poate! Așa sună dreptatea?! În numele dreptății, tineri români, uniți-vă glasurile voastre, protestați în fața lumii contra noului atac.

Nu stați nepăsători! Nu veți zguduiți voi în tot sufletul vostru — voi, cari ajunsați să auziți cum Iancu — bravul erou al Moților — este numit bandit!?

Când Iancu jertfit s'a pentru noi, când până și amintirea lui este hilită — noi să tăcem? Jertfa — jertfa pretinde.

Înainte, să protestăm!

G. Novacovici,
stud. în drept.

Iancu prigonit — în Arad.

Dl Titu Maiorescu, publică în „Convorbiri literare”, următoarele rânduri dintr'o scrisoare veche:

Arad, 17 Apr. st. n. 1850.

Pe lângă salutare-mi spune dlui Popasu și această întâmplare, a doua sau a treia zi după-ce pleacă cu dl Iancu din Arad. — Dela dl guvernatorul Transilvaniei, pe cale oficioasă, au venit la orașul Aradului aceea rînduială ca căpitanatul să facă a sa oficioasă relațiune pe calea sa despre aceea: că fiind dl Iancu acolo pîrit (nu se știe de cine), că în călătoria sa spre Viena trecînd prin Arad ar fi jînit adunării populare cu Românii, și i-ar fi ațîțat în contra interesului împăralesc. — Acum caută la dușmanii dlui Iancu și a întregii națiuni române cum pot scorni așa blăstămăfește? unde bine se știe că dl Iancu nu prin Arad, ci prin Oradea-mare au mers la Viena. Bag-seamă l-au pîrit înainte de ce au pornit, neștiind blăstămății că ce cale va lua.

Declarațiunea dlui Muntean.

Dl avocat din Orăștie, Dr. A. Muntean, al cărui rol în chestia fondului lui Iancu este cunoscut, ne trimite o scrisoare, pe care o dăm întocmai:

Onorată Redacțiune!

Referitor la declarația mea despre procesul criminal pentru fondul monumentului lui Iancu, publicată sub titlul „Proces verbal”, vin a face o mică rectificare.

Eu dvăstre în locul redacțiunii, nu v-am zis, că mie miar fi zis dl. Br. Bánffy cele ce ați scris;

mie mi s'a comunicat, că ar fi zis acele ce v-am adus la cunoștință, — cea ce altcum nu se tiene de chestia procesului.

La modul cum tratați declarațiunea, am nescari observări:

nu este adevărat că eu cu ceva „laudă” (?) v'asui fi comunicat, că am făcut pașii pentru cercetarea cauzei, deoarece am aflat de un lucru foarte natural și constituit, că dacă se bănuiesc mai mulți de un astfel de lucru rusinos, precum va fi bătut dvăstre unii pe alții, e interes comun românesc se se scie că:

ore furat respect de fraudat sa' banii meniti pentru un scop așa mareț ori ba?

Si daea da, — apoi sese aile că cine a fost făptuitorul ticălos, ca se înceteze bănuirile.

Si vedeti că a fost bine că sa cercetat cauza, că procesul a dovedit că: nu sa' comis nici o defraudare, ci banii s' de facia! —

dăr Ve întreb că din Iulie 899. până azi na'ți avut dvăstre timp destul ca se publicati cea ce v-am comunicat eu? că eu v-am imputernicit atunci îndată; și dacă Var conduce totdeauna motive reale și obiective, a Ti fi publicat mai-nainte, și nu numai acum ca un fel de scusă, după atâtea certe.

Eu, precum vedeți Ti nam acusat neci nam bătut pe nimene; am pretins numai si tot dreptul dela o persoană competentă, că dispunînd de organele legali, se facă lumina, că așa pretinde interesul nostru.

Dacă nu se facea cercetarea, si azi Va'ți tot certa, că ore care a furat banii!

acum sciti, că: nimene!

Da, si acum a sa de părere că ar trebui sese formeze un comitet de monument, si cerînd dela ministrul încuviințare se continue colectarea de bani si se realizeze idea înaltătoare.

Mai putine certe si mai multe fapte cred ca ar ave altfel de rezultat.

Orestie la 6. Dec. 899.

Cu stimă

Dr. A. Muntean.

Metasă Foulard 65 cr.

(FOULARD-SEIDE)

— până la 3 fl. 35 cr. pro metru, desemnurile și colorile cele mai noue —

Bibliografie.

A apărut:

„Căldărul Poporului“, pe 1900, anul al 15-lea. Ediție jubilară: Cu o coală mai bogată ca anul trecut Plin de scrieri literare de Carmen Sylva Coșbuc, d-na Secula, d-soara Cioban, Ioan Scurtu, etc. Cu obicinuita revistă anuală **Răvașul nostru**. Interesanti articoli: „**Doine și iocane din lumea românească și Români la Roma**“. Prețul tot cel vechiu 20 cr. + 5 cr. porto. Compactat în pânză, legătură de lux 50 cr. + 10 cr. porto. Se poate comanda la librăria noastră.

Partea a VI-a din **Memoriul lui Iosif Sterca Șulufiu** de Cărpeneș, membru fondator și membru în comitet al „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român“. Sibiu, tip. W. Krafft. Este un volum de 297 pagini, cu conținut variat și interesant și costă 1 fl. 25 cr. + 10 cr. porto. Două sute fl. din prețul cărții, se vor da pentru „**casa națională**“, restul pentru alte scopuri filantropice. La sfîrșitul cărții se adaugă o compoziție musicală: **Doina Metropolitului Alexandru Sterca Șulufiu**, aranjată pe note pentru voce și piano. Partea cea mai mare a articolilor este un adaus și o întregire a biografiei lui Avram Iancu, cel-ce posedă acea biografie, are neapărată trebuință de aceasta. Între altele conține întreaga biografia **nefericitului Dragoș**.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor: — Rolul lui **D. A. Sturdza în chestiunea națională**. Studiul istorico-politic de **Teodor Raica**, profesor gimnazial. Ploști, Tipografia „Democratul“, 1899. Format 8° mare, 160 pagini.

Interesantul studiu al zelului naționalist, dl **Raica**, e merit pentru lumea politică, din România, dar din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbatilor nostri, cari se interesează de politică. În marea crasă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfîrșit, dl Raica aruncă prin studiul său o intensă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 60 cr. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: **Documentele românești din arhivele Bistriței**, partea I, de N. Iorga. Prețul 4 lei.

„**Enciclopedia Română**“, publicată din înscăinarea și sub auspiciile „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român“, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul „Asociației“.

A apărut fasc. XVII, în care se termină litera G și care cuprinde și mai multe sute de articole din litera H până la cuvântul Heliotropism).

Acest fascicul este cu deosebire bogat în articole de interes special românesc. Anume găsim multe biografii românești, dintre cari amintim: Goiescu, Golia, Gorjan, Gozdu, Grădișteanu, Grama, Gramaticescu, Granda, Grecean, Grecescu, Grigoreca, Grigorescu, Grigorie metropolit, Groza, Guran, Gusti, Hacman, Halici, Halip, Hamzea, Haralambie, Haret, Hașdeu, etc. Articolul „Gozdu“ (din peana competență a dlui P. Cosma) afară de biografia marelui mecenat cuprinde și informații amănunțite despre dezvoltarea și starea fundației cu același nume, din care se susține o mare parte a tinerimei noastre universitare. Titluri „Hașdeu“ și „Grigorescu“ (pictorul, de N. Petrașcu) deasemenea trec peste cadrul unei notițe bibliografice și sunt articole de interes deosebit. În materie istorică remarcăm art. „Goți“ de C. Onciul și „Haliciu“, metropolita (de C. Auner), apoi dintre cele științifice: Grâne, Gropa, Gușu (de Dr. Felix), etc. În materie literară amintim Greaca și Gotica, limba (de Dr. Tiktin), literatura Greacă (de M. Străjan, etc.).

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare: pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România lei 25.—, resp. 28.50).

„**Insula morților**“ novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bărsanu, profesor în Brașov. Prețul 25 cr.

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „**Inocențiu Micu Clain**“ a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografia“, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într'un stil superb, **divina tragedie** a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica esceleței traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfașurarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografia“ noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc, îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfașurare așa de elegantă, demnă, atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preoții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a 'și-o procura.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, costă 1 leu.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 8 Decembrie n. 1899.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.15	vând.	9.2
Lire turcești	„	—	—	—
Imperiali (15 R ^o aur)	„	19.00	„	19.05
Ruble rusești 100 A	„	126.75	„	127.75
Galbeni	„	5.64	„	5.69
Napoleon-d'ori	„	9.53	„	9.58
100 Marco germane	„	58.50	„	59.05
Livre sterling	„	11.95	„	12.10

Bursa de Budapesta.

Din 6 Decembrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	116.25
„ „ 4%	95.—
„ „ val. cor. 6%	120.—
Împrumutul căilor ferate ung.	118.—
Bonuri rurale ung.	94.—
„ „ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	94.50
Losuri pentru regularia Tisei și Seghedin	137.25
Renta de hârtie austriacă	99.25
„ de argint austriacă	99.25
„ de aur austriacă	116.50
Losuri austriace din 1860	136.25
Acțiunile băncii austro-ungare	910.—
„ „ de credit ung.	379.75
„ „ de credit austr.	377.30
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina“	102.—
Galbeni împărătești	5.70
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.02 1/2
London 10 Livre sterlingi	120.70

Bursa de Viena.

Din 6 Decembrie n. 1899.

Renta de aur 4%	116.45
Renta ung. v. c. 4%	95.—
Împrumutul căilor ferate ung.	120.—
Bonuri rurale ung.	118.25
„ „ croate-slavone	93.70
Renta de hârtie austriacă	99.15
„ „ argint austriacă	98.95
„ „ aur austriacă	116.60
Losuri austriace din 1860	137.25
Acțiunile băncii austro-ungare	913.—
„ „ de credit ung.	378.50
„ „ de credit austr.	377.50

Bursa de București.

Din 28 Noembrie v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	81
5% „ am. 1881	5% „ urb. Buc.	87 1/2
5% „ „ 1892	5% „ Iași	55
5% „ „ 1893	Banca Naț.	2410
5% „ „ 1894	„ Agric.	806
4% „ „ 1895	„ de Rom.	274
5% „ „ 90.94	„ de scont	412
4% „ „ 1896	Națională	419
4% „ „ 1898	Patru	—
Convențe rurale	Construcții	55
5% Obl. c. B. 1883	Basalt artificial	—
4% „ „ 1890	Tramv. nou	—
5% „ „ 1895	Baia centrală	110
5% Fonc. rur.		93 3/4

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Bațeg. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

Anunț.

În 20 Decembrie a. c. se dă în arândă, pe calea lici-tațiunei, proprietatea vèduvei Eva lui Ioan Istade din Cenade (Sz-Csanád), constă-tătoare din 230 jugere, arător, luncă și pășunat.

Licitația se va ține la casa vèduvei (marginea hotarului Cenadiei). [878] 2-3

Cine vrea să câștige

400 mărci (circa 250 florini)

câștig lunar, garantat, cinstit și fără risic poate se câștige, aceia care își trimit adresa și o marcă postală sub V. 21 la Annoncen-Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lindenau. [315] 21-52

La „**Tipografia**“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„**POESII**“
DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„**Tipografia**“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.
ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

„**Tipografia**“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„**Tipografia**“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE

DE

AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a. plus 5 cr. porto.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „**Tipografia**“, soc. pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

precum și metasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14 65 de metru — lucie, vèrgată carré, muștrată, Damaste etc. (can 240 diferite calități și 2000 diferite colorii și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[4] 49-52

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de metasă ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

Câștigul principal
eventual
500.000 marce.

Înștiințare
de

noroc.

Pentru plățirea câștigurilor
garantează
statul.

Invitare de a lua parte la

șansele de câștig

ale marei loterii de bani, garantate de statul Hamburg, în care
trebuie să se câștige sigur

11 milioane 349.325 mărci.

Câștigurile acestei avantajoase loterii, care, conform planului, conține numai
118.000 losuri, sînt următoarele, anume:

Cel mai mare câștig e eventual 500.000 mărci.

Premiu	300.000 mărci.	26 câștiguri à	10.000 m.
1 câștig	à 200.000	» 56	» à 5000
1 »	à 100.000	» 106	» à 3000
2 câștiguri	à 75.000	» 206	» à 2000
1 câștig	à 70.000	» 812	» à 1000
1 »	à 65.000	» 1518	» à 400
1 »	à 60.000	» 40	» à 300
1 »	à 55.000	» 140	» à 200
2 câștiguri	à 50.000	» 36952	» à 155
1 câștig	à 40.000	» 9959	» à 134, 104, 100
1 »	à 30.000	» 9351	» à 73, 45, 21
2 câștiguri	à 20.000	»	»

în total **59.180** câștiguri

cari în puține luni vin la sigură sortire în 7 despărțiminte (clase).

Câștigul principal al 1-meii clase e 50.000 marce, se urcă în a 2-a clasă la 55.000 m., în a 3-a cl. la 60.000 m., în a 4-a cl. la 65.000 m., în a 5-a cl. la 70.000 m., în a 6-a cl. la 75.000 m., în a 7-a cl. la 200.000 m. și împreună cu premiul de 300.000 m. eventual la 500.000 m.

Pentru **clasa primă**, fixată oficial, costă:

losul original întreg numai 3. fl. 50 cr.
jumătate numai 1 fl. 75 cr.
pătrar 90 cr.

Prețurile pentru clasele următoare, cum și lista esactă a câștigurilor, sînt evidente în **planul de sortire, oficial**, provăzut cu **emblemă statului**, care plan la dorință li trimit anticipando **gratis și franco**.

Tuturor participanților la jocul de loterie le trimit, fără specială cerere, **îndată** după efectuarea sortirii lista **oficială** a câștigurilor.

Plătirea și spedarea sumelor câștigate se face interesatilor **direct prin mine, prompt și sub cea mai strictă discrețiune**.

Comandele rog a se face prin **asemnăta postală**, ori și prin **rambursă**.

Din cauza termenului apropiat al sortirii, comandele se se adreseze neamnat, ori cel mult **cînd** în

20 Decembrie a. c.

cu deplină încredere la

Samuel Heckscher sen.,

bancher și zaraf în Hamburg.

[328] 15-18

Ghete de zădapa sau șușoni, pârcehea 2 fl.

Din cauza **părăsirei comerului și a strămutărei**
din Si iu

Vînzare totală
(Ausverkauf)

pe lângă controlă oficială conform decizului magistratului
orășenesc nr. 16498/1899.

Indeosebi deamă de atențiune e împrejurarea, că în
scopul desfacerei grabnice am dispus ca din toate **stofele, fine, de lână de oale**, de diferite sorte, trimise în deposit la

Atelierul meu de croitorie,

să se confecționeze **vestimente pentru bărbați și copii**,
pe măsură. On. public are deci ultima și cea mai bună
ocasiune a se aprovizionă cu vestimente ieftine și bune, de
confecțiune proprie și nu fabricate.

Ghete, pâlării și ploiere, cum și toți ceilalți articli,
cât timp va ține proviziunea prezentă, se vor vinde asemenea
în **desfacere totală** (Ausverkauf).

Localul de prăvălie e de închiriat încă pe **cinci ani**
următori.

Stelajurile și întreg aranjamentul prăvăliei sînt

de vânzare

cu prețuri ieftine.

Cu distinsă stimă:

Isak Ascher,

deposit de vestimente

[348] 12-15

Sibiu, strada Cisnădiei nr 4-6 în edificiul Comandei de Corp.

Ghete de zădapa sau șușoni, pârcehea 2 fl.

Din cauza **liquidării și mutării** din Sibiu **vînzare totală** (Ausverkauf) pe lângă controlă oficială.